

står for over halvdelen af danske virksomheders eksport.

For det andet er det i euroen, de vigtige, reelle beslutninger om økonomi træffes, som har stor betydning for Danmark, og dér skal vi da være med til at påvirke tingene.

For det tredje er EU's udvidelsesproces nu i et kæmpestort gear fremad, og dér skal vi da også være med i inderkernen til at påvirke tingene.

Når nu hele situationen omkring Danmark er helt, helt anderledes, end den var før, må vi da derfor også spørge hinanden, som vi skal gøre hver dag og hvert år, hvad der tjener Danmarks fremtid bedst. Det er derfor, vi siger, at det, der tjener Danmarks fremtid bedst, giver tryghed og sikkerhed i en verden, der er barsk internationalt, beskæftigelsesmæssigt, samarbejds-mæssigt og solidarisk, fører frem til et ja.

Med hensyn til demokratiet må jeg sige, at demokratiet bliver da stærkere ved, at man siger ja. Vi bliver direkte repræsenteret i Den Europæiske Centralbanks styrelsesråd. Vi kommer til at sidde på lige fod med andre ved forhandlingsbordet i euro-området, når der reelt træffes nogle beslutninger.

Dertil kommer selvfølgelig, at vi har verdens bedste demokrati i det danske Folketing og i de danske kommuner, og der er det da meningen, at det her skal diskuteres hele tiden og altid og åbent og direkte.

Til hr. Frank Dahlgaard kan jeg kun sige, at man kan sige nej den 28. september og man kan sige ja den 28. september, og det, man kan vurdere, og det er jeg sikker på at alle vil vurdere, er, hvad der tjener Danmarks interesser bedst.

Holger K. Nielsen (SF):

For lige at følge hr. Frank Dahlgaards spørgsmål op, så gik spørgsmålet jo konkret på: Er det ikke korrekt, at man kan melde sig ind senere hen, hvis det bliver et nej, og hvis det bliver et ja, kan man ikke melde sig ud igen?

Det synes jeg vi skal have et klart svar på fra statsministeren.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Dahlgaard og fru Pia Kjærsgaard, hr. Frank Dahlgaard en ekstra gang.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg savner stadig et svar. Vi kan altid melde os ind senere, hvis det nu skulle vise sig, at det er en succes beskæftigelsesmæssigt, stabilitets-

mæssigt, velstandsmæssigt. Det er der ikke noget der tyder på endnu, men det kunne da være, og så er der vel ikke noget i vejen for, at vi altid senere kan melde os ind. Der er ingen, der skulle kunne sætte noget i vejen for, at Danmark lidt sent finder ud af det.

Men hvis vi nu går ind i noget, der kun har kørt i 15 måneder, og som ikke tegner til at blive en succes – kursen falder jo, og arbejdsløsheden er høj – så kan vi ikke komme ud igen. Det er rent nonsens at tro det, siger professor Anders Ølgaard.

Er det ikke sådan, det forholder sig?

Pia Kjærsgaard (DF):

Der skal åbenbart mange spørgsmål til, før statsministeren vil svare på et ganske enkelt spørgsmål, og jeg vil da godt melde mig til hr. Frank Dahlgaards spørgsmål, som hr. Holger K. Nielsen nu også har fulgt op, og lade være med at blande andre spørgsmål ind i det.

Nu er det kun det ene spørgsmål, som faktisk står skrevet her i spørgsmål 3 til den mundtlige spørgetid, og det må statsministeren kunne svare på.

Er det ikke umuligt at forlade euroen igen, i bedste fald usikkert, når vi først har sagt ja? Det må da være så nemt at svare ja eller nej til.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Fru Pia Kjærsgaard stiller mange udmærkede spørgsmål, og dem har jeg tilladt mig at besvare. Nu kommer vi til det spørgsmål, som flere har stillet:

Hvis man siger nej ved den kommende folkeafstemning den 28. september, så sikrer det en ny situation for Danmark, der betyder, at Danmark kommer til at foretage sig nogle ting i sin økonomiske politik og sin pengepolitik, og at Danmark kommer i en ringere situation, end vi er i i dag. Det er nu til at fastslå. Sådan er det.

Derfor kan jeg ikke svare på, om Danmark om X antal år vil kunne kvalificere sig til at melde sig ind. Det kommer helt an på, hvad det er for en situation, Danmark er i.

Hvis man siger ja den 28. september, så kommer Danmark i en situation, hvor vi er bedre beskyttet, end vi er i dag, men det er sådan også statsretligt, at da Danmark er en suveræn stat, så vil Danmark ved det danske folk engang ude i fremtiden kunne sige: Vi ønsker ikke at være medlem af euroen.

Når hr. Anders Ølgaard er betænkelig ved den sag, så er det, fordi hr. Anders Ølgaard ser